

Bryssel den 15 november 2019
(OR. en)

14038/19

LIMITE

DRS 60
COMPET 732
ECOFIN 989
FISC 434
CODEC 1620

**Interinstitutionellt ärende:
2016/0107(COD)**

NOT

från:	Rådets generalsekretariat
av den:	13 november 2019
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Föreg. dok. nr:	5134/19
Komm. dok. nr:	COM(2016) 198 final
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV om ändring av direktiv 2013/34/EU vad gäller offentliggörande av inkomstskatteuppgifter för vissa företag och filialer – (ev.) Allmän riktlinje

I. INLEDNING

1. Den 12 april 2016 lade Europeiska kommissionen fram det ovannämnda förslaget för rådet och Europaparlamentet. Som ett led i en bredare strategi för en rättvis och effektiv företagsbeskattning i Europeiska unionen kan den offentliga granskningen av skatteinbetalningarna öka allmänhetens förtroende och stärka företagens sociala ansvar. Enligt förslaget ska multinationella företag i en särskild rapport offentliggöra den inkomstskatt de betalar och annan relevant information. Multinationella företag, oavsett om de har sitt säte i eller utanför EU, med en omsättning som överstiger 750 miljoner euro måste följa dessa ytterligare transparenskrav. För första gången kommer inte bara europeiska företag utan även icke europeiska multinationella företag med verksamhet i Europa, genom sina filialer, att ha samma rapporteringskrav.

Förslaget innebär en komplettering av företagens nuvarande krav på finansiell rapportering enligt redovisningsdirektiv 2013/34/EU och inverkar inte på dessa krav i i förhållande till deras finansiella rapporter, exempelvis vad gäller offentliggörandet av deras årsredovisningar.

Detta förslag ändrar inte redan befintliga regler för icke-finansiell rapportering och landsspecifik sektorsrapportering, varken för banksektorn eller utvinnings- och avverkningsindustrin. Det introducerar däremot en undantagsklausul för att undvika dubbel rapportering i banksektorn som redan är föremål för strikta rapporteringsregler i EU:s banklagstiftning. Detta är i överensstämmelse med OECD:s BEPS-rapportering och rådets direktiv (EU) 2016/881 av den 25 maj 2016 (EUT L 146, 3.6.2016, s.8).

II. LÄGESRAPPORT

2. Arbetsgruppen för bolagsrätt granskade förslaget vid 18 tillfällen under de nederländska, slovakiska, maltesiska, estniska, rumänska och finländska ordförandeskapen. Vid det senaste mötet i arbetsgruppen (attachéer) den 12 november 2019 granskades dok. 5134/19.
3. Ordförandeskapet lägger fram ett kompromissförslag i bilagan till denna not, med sikte på en överenskommelse om en allmän riktlinje som ska godkännas vid konkurrenskraftsrådets möte den 28 november 2019. Delegationerna informeras om att ändringar i förhållande till det tidigare dokumentet (5134/19) markeras med **understruken fetstil**, och strykningar med [...].
4. Europaparlamentet antog sin ståndpunkt vid första behandlingen (dok. P8_TA-PROV(2019)0309) vid plenarsammanträdet den 27 mars 2019. Betänkandet innehåller 58 ändringsförslag.

III. KVARSTÅENDE FRÅGOR

Sedan den ingående granskningen av förslaget inleddes har stora framsteg gjorts; två olösta frågor kvarstår i detta skede.

5. Artikel 48c.3a: principen följ eller förklara

Med sitt kompromissförslag vill ordförandeskapet nå större enighet, med beaktande av de olika farhågor som medlemsstaterna har gett uttryck för. Å ena sidan skulle kompromissförslaget få företagen att visa omsorg i de fall där information inte har offentliggjorts, vilket skulle stärka ansvaret för redovisningsskyldigheten. Å andra sidan skulle det innebära att tidsfristen för hur länge information får undanhållas förlängs till sex år, vilket skapar en jämvikt med den stärkta ansvarsskyldigheten. Som en kompromiss föreslås följande text:

– *Tillägg av följande led i skäl 9a:*

”Det är allmänt erkänt att det i vissa fall allvarligt kan skada ett företags marknadsposition att offentliggöra uppgifter som ska ingå i rapporten om inkomstskatteuppgifter, eftersom det gör det möjligt för konkurrenter som inte omfattas av liknande transparenskrav att dra viktiga slutsatser om företagets aktuella verksamhet. Företagen bör därför ha möjlighet att få uppskov med offentliggörande av vissa uppgifter i ett begränsat antal år, förutsatt att de tydligt redovisar uppskovet och ger en motiverad förklaring till det i rapporten **och att de dokumenterar vad som ligger till grund för motiveringen.**”

– *I den nya punkt 3a i artikel 48c:*

Information som annars ska offentliggöras enligt punkterna 2 och 3 i denna artikel får utelämnas om dess offentliggörande allvarligt skulle skada marknadspositionen för de företag som uppgifterna gäller. Sådana utelämnanden ska anges i rapporten tillsammans med en motiverad förklaring av skälen till detta. All information som utelämnats ska offentliggöras i en senare rapport om inkomstskatteuppgifter inom högst [...] **sex** år från den dag då uppgifterna ursprungligen utelämnades. Information rörande skattejurisdiktioner som finns med på EU-förteckningen över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner får aldrig utelämnas.

6. Rättslig grund

En av de viktigaste frågor som diskuterades under förhandlingarna var förslagens rättsliga grund. Åsikterna gick isär om huruvida ärendet avser finansiell rapportering eller skatter och avgifter. Rådets juridiska avdelning har avgett ett yttrande där det anges att direktivets rättsliga grund ska vara artikel 115 i EUF-fördraget (dok. 14384/16). Kommissionen vidhåller att den rättsliga grunden ska vara artikel 50.1 i EUF-fördraget, som i kommissionsförslaget. För att den rättsliga grunden för ärendet ska kunna ändras krävs enhällighet i rådet (artikel 293.1 i EUF-fördraget)

IV. SLUTSATS

7. Coreper uppmanas att

- nå en överenskommelse på grundval av ordförandeskapets kompromisstext (se bilagan till denna not),
- överlämna texten till den allmänna riktlinjen till konkurrenskraftsrådet den 28 november 2019, och
- uppmana rådet att
 - bekräfta överenskommelsen om den allmänna riktlinjen och
 - uppmana ordförandeskapet att inleda förhandlingar med Europaparlamentet på grundval av denna allmänna riktlinje, i syfte att nå en överenskommelse vid första behandlingen.

2016/0107 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2013/34/EU vad gäller offentliggörande av inkomstskatteuppgifter för vissa företag och filialer

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA
DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 50.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

¹ EUT C , , s. .

av följande skäl:

- (1) I sina meddelanden *Kommissionens arbetsprogram 2016 – Dags för nya tag*² och *Kommissionens arbetsprogram 2015 – En ny start*³ identifierade kommissionen som en prioritering behovet av att reagera på våra samhällens krav på rättvisa och skattetransparens.
- (2) Parallellt med rådets arbete för att bekämpa skatteflykt vad gäller företagsinkomstskatt är det nödvändigt att förbättra den ökade offentliga granskningen av de inkomstskatter som tas ut på multinationella företag med verksamhet i unionen, eftersom detta är grundläggande för att ytterligare uppmuntra företagens ansvarstagande, bidra till välfärden i våra samhällen, att främja en mer informerad offentlig debatt och återupprätta unionsmedborgarnas förtroende för de nationella skattesystemen. En sådan offentlig granskning kan uppnås genom en rapport om inkomstskatteuppgifter, oavsett var det yttersta moderföretaget i en multinationell koncern är etablerat.

² COM(2015) 610 final av den 27 oktober 2015.

³ COM(2014) 910 final av den 16 december 2014.

- (3) Som uppföljning av Europeiska rådets slutsatser av den 22 maj 2013 infördes en översynsklausul i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU⁴ enligt vilken kommissionen ska beakta möjligheten att införa en skyldighet för stora företag i ytterligare industrisektorer att varje år utarbeta en landsspecifik rapport där hänsyn tas till utvecklingen inom Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) och resultaten av relaterade europeiska initiativ.

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

- (6) Allmänheten bör ha möjlighet att granska samtliga verksamheter i en koncern när denna har vissa företag etablerade i unionen. När det gäller koncerner som endast genom dotterföretag eller filialer har verksamhet i unionen, bör rörelsedrivande dotterföretag och filialer offentliggöra och göra tillgänglig det yttersta moderföretagets rapportering i den mån som den begärda informationen finns tillgänglig för dotterföretaget eller filialen. Om den begärda informationen inte finns tillgänglig ska dotterföretaget eller filialen i rapporten redogöra för varför den utelämnats. I syfte att uppnå proportionalitet och effektivitet bör emellertid kravet på offentliggörande och tillgänglighet begränsas till medelstora eller stora dotterföretag som är etablerade i unionen, eller till filialer av jämförbar storlek i en medlemsstat.
- Tillämpningsområdet för direktiv 2013/34/EU bör därför i enlighet med detta utökas till filialer som öppnats, och som fortfarande är verksamma, i en medlemsstat av ett företag som är etablerat utanför unionen och vars rättsliga form kan jämföras med de typer av företag som förtecknas i bilaga I till direktiv 2013/34/EU.

- (6a) Multinationella koncerner, och i förekommande fall vissa fristående företag, bör förse allmänheten med en rapport om inkomstskatteuppgifter när de överskrider en viss storlek under de två senaste på varandra följande räkenskapsåren, beroende på koncernens konsoliderade intäkter eller det fristående företags intäkter. För att fastställa tillämpningsområdet och med tanke på de många olika ramar för finansiell rapportering som årsredovisningar kan efterleva, bör sådana intäkter definieras som nettoomsättningen för de företag som omfattas av lagstiftningen i en medlemsstat, och i överensstämmelse med en medlemsstats nationella ram för finansiell rapportering. I artikel 43.2 c i direktiv 86/635/EEG och artikel 66.2 i direktiv 91/674/EEG fastställs hur nettoomsättningen för ett kreditinstitut respektive ett försäkringsföretag ska avgöras. För andra företag bör intäkterna bedömas i enlighet med den ram för finansiell rapportering som använts vid utarbetandet av dessa redovisningar. Det bör noteras att *intäkter* har en annan definition vad gäller rapportens innehåll.

- (6b) Samtidigt bör det understrykas att de landsspecifika rapporterna, vilket G20 och OECD påpekat, endast kommer att vara till nytta vid bedömningen av högnivårisker i samband med internprissättning. Informationen i den landsspecifika rapporten utgör inte i sig själv avgörande bevis för huruvida internpriserna är lämpliga eller inte, och den informationen bör inte ersätta en detaljerad internprissättningsanalys av enskilda transaktioner och priser på grundval av en fullständig funktionsanalys och jämförbarhetsanalys.
- (7) För att undvika dubbel rapportering för banksektorn bör de yttersta moderföretag och fristående företag som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU⁵ och som i sin rapportering i enlighet med artikel 89 i direktiv 2013/36/EU innefattar all sin verksamhet och, i förekommande fall, alla sina anknutna företags verksamhet som omfattas av den koncernredovisningen, inbegripet verksamhet utanför bestämmelserna i kapitel 2 avdelning 1 del tre i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013⁶, undantas från de rapporteringskrav som anges i direktivet.

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

- (8) Rapporten om inkomstskatteuppgifter bör ge information gällande all verksamhet för samtliga anknutna företag i en koncern som konsolideras av ett yttersta moderföretag eller, beroende på omständigheterna, gällande all verksamhet som bedrivs av ett fristående företag. Informationen bör begränsas till vad som är nödvändigt för effektiv offentlig granskning, för att säkerställa att offentliggörande inte ger upphov till oproportionerliga risker eller nackdelar för företagen. Förteckningen över obligatoriska uppgifter är därför uttömmande. Rapporten bör göras tillgänglig senast 12 månader efter balansdagen. Kortare tidsfrister för offentliggörande av redovisningar bör inte tillämpas vad gäller rapporter om inkomstskatteuppgifter. Bestämmelserna i kapitel 10a i detta direktiv påverkar inte bestämmelserna om årsbokslut och koncernredovisningar.
- (8a) För att undvika administrativa bördor bör företag vid utarbetande av en rapport om inkomstskatteuppgifter enligt detta direktiv, ha rätt att sammanställa informationen på grundval av de rapporteringsspecifikationer som anges i avsnitt III, delarna B och C i bilaga III till rådets direktiv 2011/16/EU i dess ändrade lydelse. I rapporten bör därför anges vilken rapporteringsram som används. Rapporten kan dessutom omfatta en övergripande beskrivning med förklaringar till väsentliga diskrepanser på koncernnivå mellan upplupna skattebelopp och betalda skattebelopp, med beaktande av motsvarande belopp för tidigare räkenskapsår.
- (9) För att säkerställa en detaljnivå som ger medborgarna möjlighet att bättre bedöma hur multinationella företag bidrar till välfärden i varje medlemsstat bör informationen delas upp per medlemsstat. Information om multinationella företags verksamhet bör dessutom redovisas mycket detaljerat när det gäller vissa skattejurisdiktioner i tredjeland som utgör särskilda problem. För samtliga övriga tredjelandstransaktioner ska uppgifter lämnas i aggregerad form, om inte företaget vill lägga fram mer detaljerade uppgifter.

- (9a) Det är allmänt erkänt att det i vissa fall allvarligt kan skada ett företags marknadsposition att offentliggöra uppgifter som ska ingå i rapporten om inkomstskatteuppgifter, eftersom det gör det möjligt för konkurrenter som inte omfattas av liknande transparenskrav att dra viktiga slutsatser om företagets aktuella verksamhet. Företagen bör därför ha möjlighet att få uppskov med offentliggörande av vissa uppgifter i ett begränsat antal år, förutsatt att de tydligt redovisar uppskovet och ger en motiverad förklaring till det i rapporten **och att de dokumenterar vad som ligger till grund för motiveringen.**

Bör läsas jämförd med artikel 48c.3a

- (10) För att stärka ansvaret gentemot tredjeparter och för att säkerställa lämplig styrning bör medlemmarna i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganen i det yttersta moderföretaget eller fristående företag etablerade i unionen och som har skyldighet att utarbeta, offentliggöra och göra tillgänglig rapporten om inkomstskatteuppgifter, vara kollektivt ansvariga för att dessa rapporteringsskyldigheter uppfylls. Eftersom medlemmarna i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganen i de dotterföretag som är etablerade i unionen och kontrolleras av ett yttersta moderföretag etablerat utanför unionen, eller den person/personer som ansvarar för formaliteter för offentliggörande för filialen kan ha begränsad kunskap om innehållet i rapporten om inkomstskatteuppgifter som utarbetats av det yttersta moderföretaget eller kan ha begränsad förmåga att få tag på sådana uppgifter eller en sådan rapport från det yttersta moderföretaget, bör deras ansvar för att offentliggöra och tillgängliggöra rapporten om inkomstskatteuppgifter vara begränsat. Om denna information eller rapport inte lämnas bör dotterföretagen offentliggöra och tillgängliggöra ett uttalande om varför rapporten om inkomstskatteuppgifter inte kunde offentliggöras och göras tillgänglig.

- (11) För att säkerställa att allmänheten känner till rapporteringskravens omfång och efterlevnaden av dessa kan medlemsstaterna kräva att lagstadgade revisorer eller revisionsfirmor anger huruvida ett företag är skyldigt att utarbeta en rapport om inkomstskatteuppgifter.
- (12) Detta direktiv syftar till att öka transparens och offentlig granskning av företagsinkomstskatter genom att anpassa den befintliga rättsliga ramen när det gäller de skyldigheter som åligger bolag och företag rörande offentliggörande av rapporter, till skydd för bolagsmännens och tredje mans intressen i den mening som avses i artikel 50.2 g i FEUF. Domstolen har särskilt i mål C-97/96 *Verband deutscher Daihatsu-Händler mot Daihatsu Deutschland*⁷ slagit fast att artikel 50.2 g i FEUF avser behovet att skydda ”tredje mans” intressen i allmänhet, utan att särskilja mellan eller utesluta vissa grupper av dem. Målet att uppnå etableringsfrihet, som institutionerna i allmänna ordalag enligt artikel 50.1 i FEUF ålagts att förverkliga, kan inte heller inskränkas genom artikel 50.2 i FEUF. Eftersom detta direktiv inte gäller skatteharmonisering utan endast skyldigheten att offentliggöra rapporter om inkomstskatteuppgifter, är artikel 50.1 i FEUF lämplig rättslig grund.

⁷ Domstolens dom av den 4 december 1997, mål C-97/96 *Verband deutscher Daihatsu-Händler mot Daihatsu Deutschland*, ECLI:EU:C:1997:581.

(12a) För att säkerställa att den inre marknaden fungerar fullt ut och att likvärdiga förutsättningar råder mellan multinationella företag i Europeiska unionen och i tredjeländer bör kommissionen fortsätta att undersöka möjligheterna att åstadkomma ökad rättvisa och skatte transparens.

(14) Eftersom målet för detta direktiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare på grund av dess verkningar kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(15) Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

(16) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument⁸, har medlemsstaterna åtagit sig att, när det är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.

(17) Direktiv 2013/34/EU bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändring av direktiv 2013/34/EU

Direktiv 2013/34/EU ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 ska följande punkt införas som punkt 1a:

”1a. De samordningsåtgärder som föreskrivs i artiklarna 48a–48e och 51 ska också tillämpas på de lagar, förordningar och administrativa bestämmelser i medlemsstaterna som rör de

⁸ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

filialer som öppnats och fortfarande drivs i en medlemsstat av ett företag som inte regleras genom lagstiftningen i en medlemsstat, men vars juridiska form kan jämföras med den typ av företag som förtecknas i bilaga I. Artikel 2 ska tillämpas på dessa filialer om artiklarna 48a–48e och 51 är tillämpliga för dessa filialer.”

2. Följande kapitel 10a ska infogas:

”Kapitel 10a

Rapport om inkomstskatteuppgifter

Artikel 48a

Definitioner som rör rapportering om inkomstskatteuppgifter

1. I detta kapitel gäller följande definitioner:
 1. *yttersta moderföretag*: ett företag som utarbetar koncernredovisning för flertalet företag i koncernen,
 2. *koncernredovisning*: de finansiella rapporter som utarbetats av ett moderföretag i en koncern i vilka tillgångar, skulder, aktiekapital, inkomster och utgifter presenteras som för en enda ekonomisk enhet,
 3. *skattejurisdiktion*: en stat liksom en icke-statlig jurisdiktion med skattemässig autonomi i fråga om företags inkomstskatter.
 4. *fristående företag*: ett företag som inte ingår i en koncern såsom den definieras i artikel 2.11.

2. I artikel 48b gäller följande definition:

intäkter: samma innebörd som

1. *nettoomsättning* för företag som styrs av lagstiftningen i en medlemsstat och inte tillämpar internationell redovisningsstandard som antagits på grundval av förordning (EG) nr 1606/2002, eller
2. de *intäkter* som definieras av eller i den mening som avses i den ram för finansiell rapportering som ligger till grund för upprättandet av finansiella rapporter, för andra företag.

Artikel 48b

Företag och filialer som är skyldiga att rapportera inkomstskatteuppgifter

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att de yttersta moderföretag som styrs av deras nationella lagstiftning och som för vart och ett av de två senaste på varandra följande räkenskapsåren på balansdagen överskred totala konsoliderade intäkter på 750 000 000 EUR, vilket framgår av deras koncernredovisning, utarbetar, offentliggör och tillgängliggör en rapport om inkomstskatteuppgifter för det senare av de två senaste på varandra följande räkenskapsåren.

Medlemsstaterna ska föreskriva att de företag som styrs av deras nationella lagstiftning som är fristående företag och som för vart och ett av de två senaste på varandra följande räkenskapsåren på balansdagen överskred totala intäkter på 750 000 000 EUR, vilket framgår av deras årsredovisning, utarbetar, offentliggör och tillgängliggör en rapport om inkomstskatteuppgifter för det senare av de två senaste på varandra följande räkenskapsåren.

- 1a. Medlemsstaterna ska inte tillämpa de regler som anges i punkt 1 för fristående företag, yttersta moderföretag och deras anknutna företag om dessa företag, inbegripet filialer, har rättslig närvaro, ett fast driftsställe eller varaktig affärsverksamhet endast på en enda medlemsstats territorium och inte i några andra skattejurisdiktioner.

2. Medlemsstaterna ska inte tillämpa de regler som anges i punkt 1 i denna artikel för fristående företag och yttersta moderföretag, när sådana företag eller anknutna företag offentliggör en rapport i enlighet med artikel 89 i direktiv 2013/36/EU* och i den rapporten införlivar information om all deras verksamhet och all verksamhet i samtliga anknutna företag som omfattas av koncernredovisningen för dessa yttersta moderföretag.
3. Medlemsstaterna ska föreskriva att de medelstora och stora dotterföretag som avses i artikel 3.3 och 3.4 som omfattas av deras nationella lagstiftning och kontrolleras av ett yttersta moderföretag som de två senaste på varandra följande räkenskapsåren på balansdagen överskred totala konsoliderade intäkter på 750 000 000 EUR enligt dess koncernredovisning och inte omfattas av lagstiftningen i en medlemsstat, ska offentliggöra och tillgängliggöra en rapport om inkomstskatteuppgifter för det yttersta moderföretaget vad gäller det sista av de två senaste på varandra följande räkenskapsåren, i den mån denna information finns tillgänglig för dotterföretaget. Om sådan information eller en sådan rapport inte finns tillgänglig ska dotterföretaget begära att dess yttersta moderföretag som inte omfattas av lagstiftningen i en medlemsstat, till dotterföretaget lämnar all information som krävs för att det ska kunna uppfylla sina skyldigheter.

Om sådan information eller en sådan rapport inte lämnas ska dotterföretagen offentliggöra och tillgängliggöra ett uttalande om varför rapporten om inkomstskatteuppgifter inte kunde offentliggöras och göras tillgänglig.

- 3a. Om ett dotterföretag som var skyldigt att offentliggöra ett uttalande som avses i punkt 3 andra stycket överskrider den gräns som anges i punkt 1 för vart och ett av de två senaste på varandra följande räkenskapsåren, ska företaget också utarbeta, offentliggöra och tillgängliggöra sin egen rapport om inkomstskatteuppgifter för det sista av de två senaste på varandra följande räkenskapsåren enligt punkt 1 och 1a.

4. Medlemsstaterna ska kräva att filialer som öppnats på dessa territorier och som fortfarande drivs av ett företag som inte styrs av en medlemsstats lagstiftning offentliggör och tillgängliggör en rapport med inkomstskatteuppgifter för det yttersta moderföretag som avses i led a punkt 5 vad gäller det sista av de två senaste på varandra följande räkenskapsåren, i den mån sådan information eller en sådan rapport är tillgänglig för de personer som utsetts för att utföra de formaliteter för offentliggörande som anges i artikel 48 e.2. Om sådan information eller en sådan rapport inte finns tillgänglig ska dessa personer begära att det yttersta moderföretag som inte omfattas av lagstiftningen i en medlemsstat eller det fristående företag som avses i led a i denna punkt tillhandahåller all information som krävs för att uppfylla deras skyldigheter. Om sådan information eller en sådan rapport inte tillhandahålls ska filialerna offentliggöra och tillgängliggöra ett uttalande om varför ingen rapport med inkomstskatteuppgifter kunde offentliggöras och göras tillgänglig.

Medlemsstaterna ska inte tillämpa första stycket i denna punkt för filialer med en nettoomsättning som åtminstone för de två senaste på varandra följande räkenskapsåren inte översteg den gräns för nettoomsättning som anges i lagstiftningen i varje medlemsstat i enlighet med artikel 3.2.

Medlemsstaterna ska endast tillämpa de regler som anges i denna punkt när följande kriterier är uppfyllda:

- a. Det företag som öppnade och som fortfarande driver filialen är antingen ett anknutet företag i en koncern vars yttersta moderföretag inte omfattas av lagstiftningen i en medlemsstat och som för vart och ett av de två senaste på varandra följande räkenskapsåren på balansdagen överskred totala konsoliderade intäkter på 750 000 000 EUR enligt dess koncernredovisning, eller ett företag som inte är ett anknutet företag och som för vart och ett av de två senaste på varandra följande räkenskapsåren på balansdagen överskred totala konsoliderade intäkter på 750 000 000 EUR enligt dess koncernredovisning. .

- b. Det yttersta moderföretag som avses i led a har inte ett medelstort eller stort dotterföretag enligt vad som avses i punkt 3.
6. Medlemsstaterna ska inte tillämpa de regler som anges i punkterna 3 och 4 i denna artikel om en rapport om inkomstskatteuppgifter som utarbetats i överensstämmelse med artikel 48c
- a. offentliggörs
 - i) på webbplatsen för det yttersta moderföretag som inte omfattas av lagstiftningen i en medlemsstat eller webbplatsen för det fristående företag som inte omfattas av lagstiftningen i en medlemsstat,
 - ii) på åtminstone ett av unionens officiella språk,
 - iii) inom 12 månader efter balansdagen för det räkenskapsår som rapporten utarbetats för, och man i denna rapport
 - b. identifierar namn och registrerat säte för ett enda dotterföretag eller namn och adress till en enda filial som styrs av lagstiftningen i en medlemsstat och som har offentliggjort en rapport i enlighet med artikel 48d.1.
7. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1a i denna artikel kan medlemsstaterna kräva att dotterföretag och filialer som omfattas av den medlemsstatens lagstiftning och kontrolleras av ett yttersta moderföretag utarbetar, offentliggör och tillgängliggör en rapport om inkomstskatteuppgifter där summan av deras intäkter i enlighet med deras finansiella rapporter överstiger 750 000 000 EUR under vart och ett av de två senaste på varandra följande räkenskapsåren, och om ingen rapport om inkomstskatteuppgifter har utarbetats, offentliggjorts och gjorts tillgänglig i enlighet med denna artikel.

Innehåll i rapportering om inkomstskatteuppgifter

1. Rapporten om inkomstskatteuppgifter ska omfatta information om samtliga verksamheter för det fristående företaget eller det yttersta moderföretaget, inbegripet verksamhet inom samtliga anknutna företag som ingår i koncernredovisningen för det relevanta räkenskapsåret.
2. Följande information avses i punkt 1:
 - a. Namnet på det yttersta moderföretaget eller det fristående företaget, det berörda räkenskapsåret och den valuta som används.
 - a. En kort beskrivning av verksamhetens art.
 - b. Genomsnittligt antal anställda under räkenskapsåret.
 - c. Intäkterna, dvs:
 - i) summan av nettoomsättningen, övriga rörelseintäkter, inkomster från ägarintressen med undantag av utdelningar från anknutna företag, intäkter från andra investeringar och lån som ingår i de fasta tillgångarna, övriga ränteintäkter och liknande intäkter enligt förteckningarna i bilagorna V och VI till detta direktiv, eller
 - ii) de inkomster som definieras av eller i den mening som avses i ramen för finansiell rapportering, som ligger till grund för upprättandet av finansiella rapporter exklusive värdejusteringar och utdelningar från anknutna företag.

- d. Vinst- eller förlustbelopp före inkomstskatt.
- e. Upplupen inkomstskatt under det aktuella räkenskapsåret som utgör den aktuella skattekostnaden medtagen i beskattningsbar vinst eller förlust för räkenskapsåret per dotterföretag och filialer i den berörda skattejurisdiktionen.
- f. Betald inkomstskatt som utgör den skatt som betalats (med kontantmetoden) för aktuellt räkenskapsår per dotterföretag och filialer i den berörda skattejurisdiktionen. .
- g. Ackumulerade vinstmedel i slutet av det aktuella räkenskapsåret.

Vid tillämpning av led c första stycket ska transaktioner till närstående parter omfattas.

Vid tillämpning av led e första stycket ska aktuell skatteutgift endast avse verksamheten i ett företag under innevarande redovisningsår och inte omfatta uppskjutna skatter eller avsättningar för osäkra skatteskulder.

Vid tillämpning av led f i första stycket ska betalda skatter omfatta undanhållna skatter som betalats av andra företag med avseende på betalningar till företag och filialer inom en koncern.

Vid tillämpning av led g första stycket avses med ackumulerade vinstmedel summan av vinster från tidigare räkenskapsår och det aktuella räkenskapsåret som inte har avsatts för utdelning. När det gäller filialer ska ackumulerade vinstmedel rapporteras av det företag som öppnade och fortfarande driver en filial.

- 2a. Medlemsstaterna ska tillåta att uppgifterna i punkt 2 motsvarar de rapporteringsspecifikationer som avses i bilaga III, avsnitt III delarna B och C till direktiv 2011/16/EU.
3. Rapporten ska presentera den information som avses i punkt 2 eller 2a separat för varje medlemsstat. Om en medlemsstat omfattar flera skattejurisdiktioner ska informationen sammanläggas på medlemsstatsnivå.

Rapporten ska också presentera den information som avses i punkt 2 eller 2a i denna artikel enskilt för varje skattejurisdiktion som, i slutet av det föregående räkenskapsåret, finns med på EU-förteckningen över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner⁹, såvida inte rapporten uttryckligen bekräftar, med förbehåll för det ansvar som avses i artikel 48e, att de anknutna företagen i en koncern som styrs av lagarna i en sådan skattejurisdiktion inte ägnar sig direkt åt transaktioner med ett anknutet företag i samma koncern som styrs av lagarna i en medlemsstat.

⁹ EU:s förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet – Rapport från uppförandekodgruppen (företagsbeskattning) med förslag på ändringar av bilagorna till rådets slutsatser av den 5 december 2017, inklusive avförande från förteckningen av en jurisdiktion, EUT C 403, 9.11.2018, s. 4.

Rapporten ska redovisa den information som avses i punkt 2 eller 2a på aggregerad basis för övriga skattejurisdiktioner.

Informationen ska hänföras till varje relevant skattejurisdiktion på grundval av rättslig närvaro, ett fast driftsställe eller en varaktig affärsverksamhet som, med utgångspunkt i koncernens eller det fristående företags verksamhet, kan vara inkomstskattepliktiga i den skattejurisdiktionen.

Om verksamheten i flera anknutna företag kan vara inkomstskattepliktiga inom samma skattejurisdiktion, ska informationen som rör den skattejurisdiktionen utgöra den samlade informationen som rör sådan verksamhet i varje anknutet företag och dess filialer i den skattejurisdiktionen.

Information om en viss verksamhet får inte samtidigt hänföras till mer än en skattejurisdiktion.

3a. Information som annars ska offentliggöras enligt punkterna 2 och 3 i denna artikel får utelämnas om dess offentliggörande allvarligt skulle skada marknadspositionen för de företag som uppgifterna gäller. Sådana utelämnanden ska anges i rapporten tillsammans med en motiverad förklaring av skälen till detta.

All information som utelämnats ska offentliggöras i en senare rapport om inkomstskatteuppgifter inom högst [...] **sex** år från den dag då uppgifterna ursprungligen utelämnades.

Information rörande skattejurisdiktioner som finns med på EU-förteckningen över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner får aldrig utelämnas.

4. Rapporten kan när så är lämpligt på koncernnivå omfatta en övergripande beskrivning med förklaringar till väsentliga diskrepanser mellan de belopp som offentliggjorts enligt punkt 2 leden e och f, vid behov, med beaktande av motsvarande belopp för tidigare räkenskapsår i förekommande fall.

6. Den valuta som används i rapporten om inkomstskatteuppgifter ska vara den valuta i vilken koncernredovisningen för det yttersta moderföretaget eller det fristående företags årsredovisning utförs. Medlemsstaterna ska inte kräva att denna rapport offentliggörs i en annan valuta än den som används för årsredovisningen.

I det fall som omnämns i artikel 48b.3a andra stycket ska dotterföretaget emellertid offentliggöra rapporten i den valuta i vilken det offentliggör sin årsredovisning.

7. För de medlemsstater som inte omfattas av euron får den gräns som anges i artikel 48b.1 konverteras till den nationella valutan. En sådan konvertering måste tillämpa den växelkurs som gäller den [*Publications Office- set the date = the date of the entry in force of this Directive*] och som anges i *Europeiska unionens officiella tidning*, och får innefatta ett påslag på eller avdrag från gränsen på högst 5 % för att avrunda beloppet i den nationella valutan.

De gränserr som avses i artikel 48b.3 och 48b.4 ska konverteras till motsvarande belopp i den nationella valutan för det berörda tredjelandet genom tillämpning av växelkursen som gäller den [*Publications Office - set the date = the date of the entry in force of this Directive*] avrundat till närmaste tusental.

8. I rapporten ska det anges om den har utarbetats i enlighet med punkt 2 eller 2a i denna artikel.

Offentliggörande och tillgänglighet

1. Rapporten om inkomstskatteuppgifter eller den redovisning som omnämns i artikel 48b ska offentliggöras inom 12 månader efter balansdagen för det räkenskapsår som rapporten utarbetats för, enligt varje medlemsstats lagstiftning i enlighet med kapitel 2 i direktiv 2009/101/EG och i förekommande fall i enlighet med artikel 7 i rådets direktiv 89/666/EEG.
 - 1a. Rapporten eller den redovisning som offentliggörs i enlighet med punkt 1 ska göras tillgänglig för allmänheten inom 12 månader efter balansdagen för det räkenskapsår för vilket rapporten upprättas
 - a. på företagets webbplats om artikel 48b.1 är tillämplig eller
 - b. på dotterföretagets webbplats eller på ett anknutet företags webbplats om artikel 48b.3a är tillämplig eller
 - c. på filialens webbplats eller på webbplatsen för det företag som öppnat filialen eller på ett anknutet företags webbplats om artikel 48b.4 är tillämplig.
 - 1b. Medlemsstaterna får undanta företag från skyldigheten att tillämpa reglerna i punkt 1a i denna artikel om den rapport som offentliggörs i enlighet med punkt 1 samtidigt görs tillgänglig för allmänheten på webbplatsen för det register som avses i artikel 3.1 i direktiv 2009/101/EG, kostnadsfritt för alla tredjeparter med lokalisering inom unionen. Webbplatsen för de företag och filialer som avses i punkt 1a ska innehålla information om undantaget och en hänvisning till det relevanta registrets webbplats.
2. Den rapport som avses i artikel 48b.1, 48b.3, 48b.4 och 48b.6 ska vara tillgänglig på den relevanta webbplatsen under åtminstone fem år i följd.

Artikel 48e

Ansvar för utarbetande, offentliggörande och tillgängliggörande av rapporten om inkomstskatteuppgifter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att medlemmarna av förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganen i det yttersta moderföretag eller de fristående företag som avses i artikel 48b.1 eller den filial som de två senaste på varandra följande räkenskapsåren överskred totala konsoliderade intäkter på 750 miljoner euro enligt artikel 48b.3a, inom ramen för den behörighet som tillkommer dem enligt nationell rätt, kollektivt ansvarar för att säkerställa att rapporten om inkomstskatteuppgifter utarbetas, offentliggörs och görs tillgänglig i enlighet med artiklarna 48b, 48c, och 48d.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att medlemmarna av förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganen i de dotterföretag som avses i artikel 48b.3 i detta direktiv och de personer som utsetts för att utföra de formaliteter för offentliggörande som anges i artikel 13 i direktiv 89/666/EEG för den filial som avses i artikel 48b.4 i detta direktiv, inom ramen för den behörighet som tillkommer dem enligt nationell rätt, kollektivt ansvarar för att säkerställa att, efter bästa vetskap och förmåga, den rapport om inkomstskatteuppgifter som utarbetas i överensstämmelse med artikel 48c, offentliggörs och görs tillgänglig i enlighet med artikel 48d.

Förklaring från lagstadgad revisor

Medlemsstaterna får kräva att, om årsredovisningen för ett företag som lyder under en medlemsstats lagstiftning ska vara föremål för revision av en eller flera lagstadgade revisorer eller revisionsfirmor, denne eller dessa i revisionsförklaringen anger huruvida företaget har en skyldighet att upprätta en rapport om inkomstskatteuppgifter i enlighet med artikel 48b.

Artikel 48h

Inledningsdatum för rapportering om inkomstskatteuppgifter

Medlemsstaterna ska säkerställa att lagar, förordningar och administrativa bestämmelser som införlivar artiklarna 48a–48f tillämpas senast från det första räkenskapsårets begynnelse datum från eller efter [*Publications Office- set the date = one year after the transposition deadline*].

Artikel 48i

Rapport

Kommissionen ska rapportera om efterlevnad och inverkan av de rapporteringsskyldigheter som anges i artiklarna 48a–48f. Rapporten ska innefatta en utvärdering av huruvida rapporten om inkomstskatteuppgifter ger lämpliga och proportionerliga resultat, med beaktande av behovet att säkerställa tillräcklig transparens och behovet av en konkurrenskraftig miljö för företagen.

Rapporten ska överlämnas till Europaparlamentet och till rådet senast [*Publications Office- set the date = five years after the transposition date of this Directive*].”

3. Artikel 49 ska ändras på följande sätt:

a. Punkterna 2 och 3 ersätts med följande

” 2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 1.2, 3.13 och 46.2 ska ges till kommissionen på obestämd tid från och med den dag som anges i artikel 54.

3. Den delegering av befogenheter som avses i artiklarna 1.2, 3.13 och 46.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.”
- b. Följande punkt ska införas som punkt 3a:
- ” 3a. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016¹⁰. ”
- c. Punkt 5 ska ersättas med följande:
- ” 5. En delegerad akt som antas enligt artikel 1.2, 3.13 eller 46.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

¹⁰ EUT L 123, 12.5.2016, s 1.

Artikel 2

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den [*Publications Office - set the date = two years after entry into force*] sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande